

РЕШЕНИЕ

№ 4596

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 131-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА

при участието на секретаря МАЯ Г. КАРГОВА
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110205900 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

С Електронен фиш (ЕФ) № 8504445465 от издаден от Национално тол управление (НТУ) към АПИ на „НИКИ МЕТАЛ“ ЕООД, ЕИК *** е наложена имуществена санкция в размер на 2500(две хиляда и петстотин) лева на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП, за извършено нарушение на чл.102, ал.2 ЗДвП.

Недоволно от издадения електронен фиш е останало санкционираното лице, което в срочно подадена жалба, го атакува с искане за отмяна по съображения за противоречие с материалния и процесуалния закон. Най-напред се излагат възражения за непълно описание на фактическата обстановка, при която е установено нарушението, както от същото отсъства конкретика, в частност не е ясно посочено мястото на нарушението, не е ясно определено санкционираното лице, респективно неправомерното поведение, станало основание за санкционирането- нарушаване на забраната по чл.102, ал.2 ЗДвП, като е допуснал движение на ППС, без да са изпълнени задълженията по установяване и заплащане на дължимата такса или самото ѝ незаплащане. Наред с това се излагат доводи за незаконосъобразно приложение на процедурата по издаване на ЕФ за санкциониране на нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява, не изпраща представител.

В съдебно заседание въззиваемата страна- НТУ при АПИ, редовно призовани, не изпращат представител.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на жалбоподателя и извърши служебна проверка на развитието на административнонаказателното производство, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят „НИКИ МЕТАЛ“ ЕООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление с. Черничене, община Симитли, ул. "Кирил и Методий", № 3, представлявано от

управителя си.

Дружеството притежавало пътно превозно средство, влекач марка „ДАФ“, с рег. № ***, с техническа допустима максимална маса 20 500 кг т.е. над 12 тона, с брой оси 2.

На 16.02.2021г. в 13:55 часа посоченото по-горе пътно превозно средство, собственост на дружеството, а именно влекач марка „ДАФ“, с рег. № ***, с техническа допустима максимална маса 20 500 кг т.е. над 12 тона, с брой оси 2 в състав и с ремарке с общ брой 5 оси и технически допустима максимална маса на състава 44000 кг, се движело по път А-6(АМ „Европа“), част от платената пътна мрежа. При км 50+427 на посочения пътен участък, съответен на път II-18 от Републиканската пътна мрежа, в участъка между разклона за гр. Нови Искър и п.в. „Илиянци“, 1+050 км била изградена и експлоатирана от АПИ стационарна контролна точка с № 1018, част от електронната система за събиране на таксите за ползване на републиканската пътна мрежа на база изминато разстояние за превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона (тол) и на база време за леки автомобили с обща технически допустима максимална маса до 3,5 т. (електронна винетка), съгласно приложен протокол за установяване годността за приемане на изграждането, доставката и монтажа на нова стационарна контролна точка..

При преминаване на посоченото по-горе пътно превозно средство, а именно влекач с рег. № ***, в състав с ремарке с 5 оси, през посочената контролна точка, част от системата на НТУ, същото било заснето от устройство с номер 10182, като при това обаче не се установило наличие на валидни маршрутна карта или тол декларация, чрез които да се остойности и заплати преминаването през съответния пътен участък. Приложени са статични изображения във вид на снимков материал на пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, както и на основание чл.167а, ал.3 ЗДвП бил създаден доказателствен запис в електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1, ЗП, с номер на нарушението BB85E34005DD2782E053041F160A5500.

Въз основа на същия бил генериран процесният Електронен фиш (НП) № 8504445465 от издаден от Национално тол управление(НТУ) към АПИ на „НИКИ МЕТАЛ“ ЕООД, ЕИК *** е наложена имуществена санкция в размер на 2500(две хиляда и петстотин) лева на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП, за извършено нарушение на чл.102, ал.2 ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства- Електронен фиш (НП) № 8504445465, известие за доставяне, създаден доклад от електронна система за събиране на пътни такси по чл.167а, ал.3 от ЗДвП за установени нарушения по чл.179, ал.3- 3в от ЗДвП, снимков материал от устройство № 10182, справка за собственост на МПС с рег. № ***, Протокол за установяване годността за приемане на изграждането, доставката и монтажа на нова стационарна контролна точка, извлечение от електронната система на АПИ за генериране на ЕФ № 8504445465 , Доклад от АПИ ОПУ-София изх. № 66-Соф-232/12.02.2023г. и приложение към същия и останалите документи, приложени по делото. Съдът възприема същите в цялост като логични, последователни съответни помежду си. Те не се опровергават при преценката им, както по отделно, така и в тяхната съвкупност, като не са налице основания за дискредитиране, на който и да е от доказателствените източници, събрани в хода на административнонаказателното производство и съдебното следствие.

Възприетата за несъмнена фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт, в рамките на преклузивния срок, с оглед, на което се явява допустима, като преценена по същество се явява основателна в искането за отмяна на електронния фиш по изложените по-долу съображения.

Административнонаказателното производство е образувано и на дружеството-жалбоподател е наложена санкция въз основа на Електронен фиш № 8504445465, издаден от НТУ при АПИ. При това обаче съдът намира, че издаването на електронния фиш за санкциониране на нарушение на посоченото в същия основание- чл.187, ал.2, т.3 вр. 179, ал.3б ЗДвП е недопустимо и влиза в разрез с нормативната уредба. По правило облекчената процедура за санкциониране на административните нарушения чрез издаване на електронен фиш, вместо съставяне на АУАН и НП, въвежда изключение от общите правила на ЗАНН, поради което е допустима единствено в изрично предвидените случаи. По отношение на нарушенията свързани с експлоатацията на платената пътна мрежа този въпрос е регулиран в чл.189ж, ал.1 ЗДвП, който допуска електронен фиш за нарушение установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП да се издава единствено в случаите по чл.179, ал.3 ЗДвП, но не и в останалите случаи, в частност при нарушение по чл.179, ал.3б. Налице са съществени различия между двата състава на административно нарушение, като субект на отговорността по за административно нарушение по чл.179б, ал.3 е водачът на ППС, преминало по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена таксата по чл.10, ал.1, т.1 ЗП т.е. единствено физическо лице, което управлява превозното средство към момента на нарушението, а не ЮЛ собственик на автомобила, санкционирано с обжалвания ЕФ, а наред с това се касае за различно изпълнително деяние.

Нормата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП, която предвижда възможност за издаване на електронен фиш, поради ненадлежно изпълнение на задължението за заплащане при преминаване на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа се отнася единствено до нарушението по чл.179, ал.3 ЗДвП, което именна коренно различен субект и изпълнително деяние от нарушението, за което е издаден атакувания Електронен фиш № 8504445465. Този извод не се променя от текста на чл.189ж, ал.7 ЗДвП, в който действително се говори за ЕФ за нарушенията по чл.179, ал.3-3б ЗДвП, но доколкото с цитираната разпоредба се урежда единствено влизането в сила на санкционния акт чрез препращане към чл.189, ал.10 ЗДвП, то от същата не могат да се правят изводи водещи до разширяване на приложното поле на електронните фишове при липса на изрична законодателна воля в текста на чл.189ж, ал.1 ЗДвП, доколкото подобен подход съставлява разширително корективно тълкуване, което е недопустимо в санкционните производство по аргумент от чл.46, ал.3 ЗНА.

В допълнение следва да се изтъкне и обстоятелството, че в настоящия случай, дружеството- жалбоподател е санкционирано за нарушение по чл.187а, ал.2 ЗДвП, което се изразява в "допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата", за което пък въобще липсва каквото и да е нормативно основание за издаване на електронен фиш, като препращането във всяка от трите точки на разпоредбата към текстовете на чл.179, ал.3 до 3б ЗДвП касае определяне размера на имуществената санкция, а не реда за налагането ѝ.

Поради изложеното настоящият съдебен състав счита, че като е приложил облекчения ред по санкциониране чрез електронен фиш, за нарушение по чл.187, ал.2, т.3, вр.чл.179, ал.3б ЗДвП, вместо общия ред на ЗАНН включващ съставяне и връчване на АУАН и последващо издаване на НП, наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, отклонил се е от императивни законови разпоредби, с което в значителна степен е ограничено правото на защита на нарушителя, като е приложено изключение от общите правила, без да са налице предпоставките за това. Ограничена е възможността на нарушителя да участва в по-ранен етап на административно-наказателното производство, при съставянето на АУАН да депозира възражения, да обори фактическите констатации наказващия орган и т.н., т.е. да реализира правото си на защита преди издаване на санкционния акт. Посоченото процесуално нарушение от категорията на съществените е

самостоятелно и достатъчно основание за отмяна на атакувания електронен фиш.

На следващо място съдът констатира и още едно процесуално нарушение, свързано този път със съдържанието на електронния фиш и в частност описанието на нарушението. Същото съгласно текста на ЕФ се е изразило в това, че изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП, доколкото товарният автомобил с рег. № *** няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Никъде в текста на атакувания акт обаче не се съдържа информация за дължимия, но незаплатен размер на пътната такса, нито дори за тол сегмента, за който тя се дължи, неговата начална и крайна точка или дължина, още по-малко пък, за която и да е от другите характеристики на пътя заложи като критерии за определяне на дължимата пътна такса в посочената по-горе разпоредба на ЗП. Посочената празнота доколкото касае съществен елемент от описанието на нарушението, а именно размера на незаплатената такса, във връзка, с която именно се ангажира отговорността на дружеството, се определя от съда като съществено процесуално нарушение, доколкото не позволява нито на нарушителя, нито на съда да проверят така изложеният факт.

Липсващата информация не на последно място е от значение и при преценката тежестта на нарушението в светлината на изискването за пропорционалност на санкцията от една страна, както и в светлината на изискванията на чл.2, §7 от Регламент за изпълнение(ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО, съгласно която: "Доставчиците на ЕУЕПТ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недекларирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство".

Правилото е въведено в националната нормативна уредба с приемането на чл.10б, ал.7-9 ЗП, в сила от 01.01.2024г., но при все това настоящият съдебен състав намира, че независимо от предвидения вакацио легис, то доколкото към момента на нарушението и към настоящия момент, нормите на ЗП, уреждащи хипотезата на неотчетено плащане са в колизия с Регламент за изпълнение(ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019г., които имат пряко действие, то приложение е следвало да намерят именно последните, като на собственикът на ППС "НИКИ МЕТАЛ" ЕООД е следвало да се предостави възможност за доброволно заплащане на дължимата пътна такса, преди да се пристъпи към санкционирането му, и то с имуществена санкция в значителен дори спрямо таксата по чл.10б, ал.5 от ЗП размер. Тук е мястото да се посочи, че максималния възможен размер на дължимата такса, определен по реда на чл.29 от Тарифата за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа, би възлизал на 102 лева.

С оглед на това съдът намира, че са налице и данни за неправилно приложение на материалния закон, доколкото не е спазено посоченото по-горе изискване за предварително уведомяване и предоставяне на възможност за заплащане на таксата, преди да се пристъпи към налагането на имуществена санкция в размер на 2500 лева, чийто размер значително надхвърля размера на незаплатената такса, и като такъв противоречи на принципа за пропорционалност, регламентиран в чл. 5 ДЕС. Следва да се изтъкне, че изискването за съразмерност, последователно е залегнало в практиката на СЕС(например решения С-259/12, С-263/11, С-210/10, С-501/14, както и цитираната в същите практика), и същото налага използваните санкционни мерки да не надхвърлят подходящото и необходимото за постигане целта на закона, като за да се прецени дали санкцията е съобразена с принципа на пропорционалност, следва в частност да се вземат предвид вида и тежестта на нарушението,

което се наказва с тази санкция, както и начинът за определянето на нейния размер. Съдът намира, че в настоящи случай тези изисквания не са били спазени, като с оглед цитираните по-горе стойности на евентуално дължима пътна такса, наложената имуществена санкция се явява самоцел, и има преимуществено репресивен характер, в противовес и с целите на административното наказване, дефинирани от националния законодател в чл.12 ЗАНН. Посочените съображения също са основание да се определи електронния фиш като издаден в противоречие с материалния закон.

Предвид на изложеното, съдът намира, че се установиха процесуални нарушения от категорията на съществения, както и нарушения на материалния закон, които поотделно и в своята съвкупност са основание за отмяна на атакувания електронен фиш.

Предвид изхода на делото право на разноси има дружеството-жалбоподател, но по делото не са представени доказателства за такива, поради което не следва да бъдат присъждани.

Воден от изложеното, и като намери, че нарушението не е доказано по несъмнен начин, на основание чл.63, ал.2, т.1 ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш (ЕФ) № 8504445465 от издаден от Национално тол управление (НТУ) към АПИ на „НИКИ МЕТАЛ“ ЕООД, ЕИК *** е наложена имуществена санкция в размер на 2500(две хиляда и петстотин) лева на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП, за извършено нарушение на чл.102, ал.2 ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване пред АС-гр.София с касационна жалба по реда на АПК в четиринадесетдневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____